

Sygn. akt II Ca 757/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Sylwia Kornatowicz (spraw.)
Sędziowie:	SO Robert Figurski SO Elżbieta Hallada
Protokolant:	st. sekr. sąd. Roksana Babiarczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2014 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko stronie pozwanej (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 4 września 2013 roku

sygn. akt I C 146/13

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie I o tyle, że kwotę zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powódki określa na 6.000 zł (sześć tysięcy złotych), w miejsce kwoty 11.000 zł, a dalej idące powództwo oddala,

2. w punkcie II w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 984 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. oddala dalej idącą apelację;

III. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 757/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4.09.2013 r. w sprawie sygn. akt I C 146/13 Sąd Rejonowy w Legnicy zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki B. S. tytułem zadośćuczynienia kwotę 11.000 zł z odsetkami ustawowymi od 23.12.2011 r. i kosztami procesu.

Sąd ustalił, że na skutek wypadku drogowego z dnia 2.08.2010 r., spowodowanego przez sprawcę ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, B. S. doznała urazu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, przez 6-8 tygodni nosiła kołnierz ortopedyczny, korzystała z rehabilitacji i masaży, odczuwała silne bóle kręgosłupa, nie mogła samodzielnie sprawować opieki nad małym dzieckiem. Powódka za radą lekarza zrezygnowała z nurkowania, a także z chodzenia po górach, co stanowiło jej hobby. Obecnie długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 5 %, a niedługo po wypadku stanowił 11 %. Zadośćuczynienie za krzywdę, wypłacone powódce przez pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym w kwocie 11.000 zł Sąd Rejonowy ocenił jak zbyt niskie, przychylając się do argumentacji B. S., że adekwatnym do jej krzywdy jest świadczenie w łącznej wysokości 22.000 zł. Jako podstawę prawną orzeczenia Sąd powołał przepisy art.34 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (..) oraz art.445§1 k.c., art.444 k.c. i art.481§1 k.c. w zw. z art.817§1 k.c. i art.14 cytowanej ustawy.

Strona pozwana złożyła apelację od wyroku, zaskarżając go w całości w oparciu o zarzut obrazy art.445 k.c. poprzez przyznanie powódce dalszego zadośćuczynienia i w konsekwencji świadczenia w zawyżonej wysokości. W ocenie strony pozwanej rodzaj obrażeń powódki, rozmiar doznanego przez nią uszczerbku, przebieg leczenia oraz aktualny powrót do zdrowia nie uzasadniają zasądzenia zadośćuczynienia w zaskarżonej wysokości. Towarzystwo ubezpieczeń wniosło o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlega częściowemu uwzględnieniu, jako że w okolicznościach niniejszej sprawy przyznane powódce zadośćuczynienie jest zawyżone, przez co narusza przepis art.445§1 k.c.

G. S. otrzymała od ubezpieczyciela kwotę 11.000 zł w grudniu 2010 r., czyli po czterech miesiącach od wypadku, a dalszego zadośćuczynienia zażądała w grudniu 2011 r., czyli po upływie kolejnego roku. W tym czasie stan zdrowia powódki nie uległ pogorszeniu, nie poddawała się ona intensywnemu leczeniu (za wyjątkiem jednej wizyty u psychologa i dwóch serii zabiegów rehabilitacyjnych), określany procentowo uszczerbek na zdrowiu powódki wydatnie się zmniejszył. W tej sytuacji przyznanie G. S. dalszego zadośćuczynienia w wysokości odpowiadającej pobranej wcześniej kwocie nie jest usprawiedliwione.

Bezpośrednio przed zakończeniem postępowania likwidacyjnego w grudniu 2010 r. powódka domagała się od ubezpieczyciela zadośćuczynienia w kwocie łącznej 17.000 zł, co pozwala przyjąć, że suma ta odpowiadała poczuciu rzeczywistej krzywdy poszkodowanej. Skoro żądanie to było adekwatne do ustalonego wówczas jedenastoprocentowego uszczerbku na zdrowiu powódki, który następnie uległ obniżeniu, a w ciągu kolejnego roku nie wystąpiły okoliczności świadczące o zwiększeniu doznania krzywdy, to wskazana kwota 17.000 zł winna być uznana za górną i optymalną zarazem wysokość świadczenia, należnego powódce tytułem naprawienia krzywdy. W ocenie Sądu odwoławczego ta właśnie kwota uwzględnia wszystkie doznane przez powódkę uciążliwości i konsekwencje wypadku, w tym charakter urazów, przebieg leczenia i aktualny stan zdrowia.

Dlatego do otrzymanych 11.000 zł strona pozwana winna dopłacić G. S. dalsze 6.000 zł, o czym Sąd Okręgowy orzekł, dokonując stosownej zmiany zaskarżonego wyroku na podstawie art.386§1 k.p.c. i oddalając dalej idącą apelację jako nieuzasadnioną na mocy art.385 k.p.c.

Zmiana wyroku co do meritum spowodowała korektę orzeczenia o kosztach procesu. Powódka wygrała w pierwszej instancji w 55%, toteż z poniesionych kosztów w wysokości 3.767 zł przysługuje jej zwrot od strony pozwanej kwoty 2.071 zł. Z kolei pozwana poniosła koszty w kwocie 2.417 zł, z czego 45% jako wygrana część wynosi 1.087 zł. Po

wzajemnym potrąceniu (stosunkowym rozdzieleniu z art.100 k.p.c.) strona pozwana obowiązana jest zwrócić powódce 984 zł.

Koszty postępowania apelacyjnego podlegają wzajemnemu zniesieniu z uwagi na nieznacznie większą wygraną powódki niż pozwanego, przy nieco mniejszych poniesionych przez nią kosztach (art.100 k.p.c.).